

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **H. X. T.**, nar. 2. 10. 1989, st. příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem Staré náměstí 16, Ostrov, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 6. 2015, čj. MV-45711-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2016, čj. 30 A 90/2015-45, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydalo dne 13. 1. 2015 rozhodnutí, jímž zamítlo žalobcovu žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání a neprodloužilo platnost povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 s odkazem na § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalovaná odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Následnou žalobu krajský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvádí, že na území ČR žil legálně více než 8 let a za tu dobu si zde vytvořil „*dosti silné rodinné a společenské zázemí*“ a „*řadu vazeb soukromého a rodinného charakteru*“. Proto by pro něj nucený návrat představoval nenahraditelnou újmu, zejména pak v tom, že bude odloučen od své manželky. Nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, stane se vykonatelným rozhodnutí, kterým bylo stěžovateli uděleno správní vyhoštění, a stěžovatel bude muset opustit území ČR, aby se vyhnul nelegálnímu pobytu a maření výkonu úředního rozhodnutí. Naopak přiznáním odkladného účinku nebude způsobena újma

žádné osobě. Stěžovatel dále odkazuje na judikaturu NSS, konkrétně na usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a rozsudek ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25.

[3] Stěžovatel rovněž upozorňuje na své právo na spravedlivý proces, k němuž patří též možnost osobně se účastnit soudního řízení, resp. být v přímém kontaktu se svým zástupcem. Ze všech těchto důvodů má stěžovatel za to, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by mu vznikla nepoměrně větší újma, než která by vznikla jeho setrváním na území.

[4] Žalovaná navrhl, aby NSS nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Dle jejího názoru není v případě stěžovatele splněna podmínka nepoměrně větší újmy. Újma by totiž mohla stěžovateli vzniknout až v případě rozhodnutí o správním vyhoštění. To sice může být důsledkem nyní napadeného rozhodnutí, nicméně o něm je vedeno samostatné správní řízení. Stěžovatel se tak může domáhat posouzení své situace a odkladného účinku v jiném následném řízení. Právo stěžovatele na soudní ochranu je dle žalované rovněž náležitě zajištěno, neboť stěžovatel je zastoupen advokátem, a dále mu může být uděleno vízum do 90 dnů podle vízového kodexu. Pokud by NSS kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, musel by tak učinit vždy, když by cizinec nebyl úspěšný se svou žádostí o pobytové oprávnění a namítal-li by, že v důsledku toho bude nucen opustit území ČR.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti nebo musí existovat mimořádná situace. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové mimořádné okolnosti tvrdil anebo podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy. Stěžovatel v této věci ovšem nic takového netvrdil.

[7] Obecně sice lze dát stěžovateli za pravdu, že nepřítomnost účastníka řízení způsobená nuceným vycestováním do země původu může představovat komplikaci při hájení jeho práv v soudním řízení, stěžovatel však byl povinen vylíčit, proč tomu tak je v jeho konkrétním případě a proč z jeho pohledu nestačí, že jeho práva hájí profesionál v oboru práva – jím zvolený advokát. Stěžovatel dále velmi obecně namítá, že by byl odloučen od své manželky, s níž – jak NSS navíc zjistil z předložených spisů – uzavřel sňatek teprve poté, co mu správní orgán I. stupně neprodloužil platnost povolení k pobytu.

pokračování

[8] Soud s ohledem na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku však ke svému rozhodnutí vždy potřebuje znát konkrétní individuální skutečnosti, pro které stěžovatel o odkladný účinek žádá. Povšechné tvrzení o stěžovatelově *dosti silném rodinném a společenském zázemí* a *řadě soukromých a rodinných vazeb* v ČR nemůže bez dalšího obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. V tomto ohledu je přirozené, že pokud na území některého státu cizinec žije řadu let, nežije „ve vzduchoprázdnu“ a aspoň nějaké základní společenské a příp. rodinné vazby si utvoří vždy. Stěžovatel neuvádí, v čem by spočívala nepoměrně větší újma, kdyby se toto „silné zázemí“ zpretrhalo, nebo v čem stěžovatel spatřuje jeho sílu; stěžovatel vlastně v tomto ohledu neuvádí nic konkrétního. Tvrzení stěžovatele o odloučení od manželky samo o sobě taktéž nemůže automaticky působit ve prospěch přiznání odkladného účinku. Stěžovatel vůbec nespecifikoval, proč by pro něj odloučení znamenalo nepoměrně větší újmu, ani proč by nemohla jeho manželka bydlet s ním v jeho zemi původu, atp. Tyto důvody lze jen stěží z návrhu dovodit. Pokud by NSS uznal za dostačující pro přiznání odkladného účinku obecná tvrzení, která namítá stěžovatel v této věci, povaha výjimečnosti institutu odkladného účinku by tím byla zcela popřena. V takovém případě by se totiž přiznávání odkladného účinku stalo pouhou formalitou. To však zjevně nebyl záměr zákonodárce.

[9] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu. NSS dospěl k závěru, že tomu tak je. Z předložených spisů totiž vyplynulo, že stěžovatel byl v roce 2014 pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin zpronevěry podle § 206 odst. 1 a 3 trestního zákoníku. Důležitým veřejným zájmem je dle NSS nepochybně též dodržování platných právních předpisů na území ČR. Stěžovatel svým předchozím trestním jednáním výrazně zpochybnil svou schopnost tento důležitý veřejný zájem dodržovat. Není proto v zájmu ČR, aby na svém území umožňovala osobám dopouštějícím se trestné činnosti delší pobyt, než je nezbytně nutné.

[10] NSS si je vědom své judikatury (usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na něj navazující usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS), která v případě cizinců spíše tíhne k tomu, aby byly odkladné účinky kasačním stížnostem přiznávány (za podmínek tam specifikovaných), a na kterou ostatně odkazuje i sám stěžovatel. Přesto NSS nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné, neboť stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně by utrpěl nepoměrně větší újmu než třetí osoby v případě, že by odkladný účinek nebyl přiznán, a dále by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Rozhodnutím o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. prosince 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu